

Công Chánh người Pháp ngày trước. Không những lo việc sở, Thầy còn lo cho đời sống của nhân viên và gia đình họ, lập đội bóng tròn cho cơ quan và giúp họ có phương tiện dự các trận đấu thân hữu với những đội bóng tròn của các cơ quan bạn. Trong 10 năm điều khiển Nha Căn Cứ Hàng Không, Thầy đã làm việc với 5 vị Tổng hay Bộ Trưởng Công Chánh và Giao Thông (quý ông Trần Văn Bạch, Trần Văn Mạo, Trần Lê Quang, Nguyễn Văn Dinh, và Trần Ngọc Oánh), và theo chỗ tôi biết, sự liên hệ giữa Thầy Tạ Huyến và các vị Tổng/Bộ Trưởng đó luôn luôn tốt đẹp. Những thành tích mà tôi nghĩ Thầy đã hãnh diện nhất trong những năm điều khiển Nha Căn Cứ Hàng Không là đã hoàn thành được, trong những điều kiện khó khăn của đất nước vào những năm cuối thập niên '50 và đầu thập niên '60, chương trình thiết lập các phi trường hạng G tại vùng châu thổ sông Cửu Long và chương trình thiết lập đường bay hạng A tại phi trường Sài Gòn/Tân Sơn Nhất. Các công ty của Thầy cũng thực hiện được nhiều công tác đường sá quan trọng tại vùng Hậu Giang và đang trên đà phát triển thì phải giải tán vì miền Nam bị cưỡng chiếm.

oOo

Trên đây là những nhận xét của tôi về Thầy Tạ Huyến, căn cứ trên những điều tôi đã được biết về Thầy trong gần 50 năm qua. Những nhận xét này dĩ nhiên không thể đầy đủ, và có thể có phần chủ quan. Xin quý AH biết nhiều hơn về Thầy Tạ Huyến vui lòng bổ túc.

Riêng cá nhân tôi, tôi xin cảm ơn Thầy Tạ Huyến về những điều tôi đã học hỏi được ở Thầy, và về những cảm tình Thầy dành cho tôi, dưới mái Trường Công Chánh, trong gia đình Căn Cứ Hàng Không, cũng như ở ngoài đời. ■

THƯƠNG LÒNG MÂY TRẮNG BÊN TRỜI BƠ VƠ

Mùa Xuân chim hót trên cành
 Ngẩn ngơ áo đỏ, áo xanh nhớ người
 Vắng Em đời vắng môi cười
 Thương lòng mây trắng bên trời bơ vơ
 Em đi tháng đợi năm chờ
 Về đâu rồi cũng giấc mơ ngậm ngùi
 Đọc đường dưới bóng trăng soi
 Tiếng con đê gọi làm tôi bàng hoàng
 Xa rồi Em mây quan san,
 Mấy trùng dương, mấy dặm ngàn trời xanh
 Cõi ngoài gió tuyết mủa nhanh,
 Thương bàn tay nhỏ, nghiêng vành nón che
 Đâu là bến Giác, trời Mê
 Thương EM từng bước đi về lạ quen
 Đêm đêm dưới ánh sao hiền
 Lòng nao nao một nỗi niềm tha hương
 Ngại vương vào lối tơ vương
 Đời xa hoa mộng bình thường khó khăn
 Em cười như một vầng trăng
 Phải đâu hạt cát sông Hằng mà yên
 Còn đâu EM khoảng trời riêng
 Để EM gửi những ưu phiền xuân xanh,
 Mắt huyền ngấn lệ long lanh
 Giọt sương mai tụ đầu cành trao ai?
 Dặm nghìn non nước còn dài
 Niềm cô đơn rộng, bờ vai Em mềm
 Dòng đời xuôi ngược bon chen,
 Khi vui vui quá sợ quên lối về
 Lúc buồn buồn quá tái tê
 Mòn con mắt gửi trời quê ngàn trùng

o O o

Tháng ngày mùa lại sang Xuân
 Nhớ ai con én bay gần bay xa
 Đất nghèo hoa chẳng nở hoa
 Gửi sang Em một quê nhà tối tăm
 Lê Công Minh